

СТРАТЕГІЯ СМАРТ-СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Смарт-спеціалізація представляє собою концепцію інноваційної політики, розробленої Європейською Комісією, яка має на меті стимулювати регіональні інновації, сприяючи зростанню та процвітанню, допомагаючи та дозволяючи регіонам зосередитися на своїх сильних сторонах. Це також орієнтовано на підтримку ширших переваг, включно з інноваційним зростанням економіки на основі просування моделей сталого розвитку. Розвиток національної або регіональної стратегії смарт-спеціалізації є ключовою сприятливою умовою для залучення додаткових фінансових ресурсів на фандрейзингових засадах. Сприятливі умови мають бути дотримані протягом усього програмного періоду. Розробка стратегії смарт-спеціалізації передбачає процес інноваційного розвитку підприємств, тип консультативного заходу, який забезпечує інклюзивне та активне залучення усіх зацікавлених сторін до такого процесу. Така стратегія смарт-спеціалізації діяльності сучасних підприємств має бути зосереджена на досягненні впливу національних стратегічних сфер реального значення, з метою імплементації програми науково-технічних досліджень на регіональному й національному рівнях та досягнути належного цифрового зв'язку й екологічності. Таким чином до національних стратегічних пріоритетів доцільно віднести: 1. Цифровізацію та цифрову трансформацію. 2. Зелену трансформацію для підприємств. 3. Поширення інновацій. 4. Міжнародне співробітництво в галузі науково-технічних досліджень. 5. Удосконалення національної і регіональної системи досліджень та інновацій підприємства.

Підготовка стратегії смарт-спеціалізації діяльності підприємств повинна проходити шляхом широкого залучення зацікавлених сторін на регіональному та національному рівні, а аналіз результатів сприятиме проясненню сукупності стратегічних питань вищого рівня, які будуть включені в національну політику та програми розвитку нових ініціатив. Така стратегія повинна контролюватися та впроваджуватися на багаторівневому рівні із залученням національних і регіональних інституцій.

Для забезпечення всіх можливостей для ефективності впровадження такої стратегії необхідно створити групу, відповідальну за управління смарт-спеціалізацією, визначити критерії результативності та структуру управління і моніторингу, а також роль регіональних інтересів у стратегії смарт-спеціалізації діяльності підприємств.

Завдяки послідовним інноваціям і корпоративним стратегіям та політикам, Україна успішно створила дослідницький потенціал у цільових сферах економічного значення, підвищилась репутація дослідників, зрілість національної системи передачі знань, збільшення бази підприємств, які займаються інноваційною діяльністю, та компанії, що виділяються з дослідницької системи, які мають значний комерційний успіх. Особливої актуальності набувають питання інвестування в НДДКР, які здійснюють значний внесок у: зростання зайнятості, експорту та інвестицій; конкурентоспроможність вітчизняного підприємства; створення бази прямих іноземних інвестицій; створення та застосування нових знань; комерціалізація результатів дослідження [2].

Зміцнення, удосконалення та масштабування даного заходу як на національному так й регіональному рівнях буде проблемою політики держави в найближчі роки. Адже на вищому загальнодержавному рівні, поточні пріоритети для національного підприємства зосереджені саме в інвестуванні науково-дослідних робіт, що сприятиме: підвищенню науково-технічного потенціалу малого і середнього бізнесу; сприяння співробітництву галузей економіки з академічною діяльністю та кластеризації для підтримки конкурентоспроможності на міжнародному рівні; заохочення впровадження нових технологій в українському бізнесі; фінансування найсучаснішої дослідницької інфраструктури, в тому числі для підприємства; міжнародні зв'язки в галузі дослідження підприємства та його інноваційності; підтримка досконалості в стратегічно важливих наукових сферах [3].

Список використаних джерел

1. Стратегія підприємства: адаптація організацій до впливу світових суспільно економічних процесів: монографія / [Наливайко А. П., Решетняк Т. І., Євдокимова Н. М. та ін.]. К. : КНЕУ, 2013. 454 с
2. Шталь Т. В., Тищенко О. О., Пилипчатіна О. І. Стратегічний інноваційний розвиток підприємств: теорія та методологія. *Бізнес Інформ*. 2016. №11. С. 76–80.
3. Grynko T. Strategic directions of business entities` development based on ensuring their economic security. Formation of organizational-economic mechanism of management and logistics of business entities in the system of economic security of Ukraine: collective monograph. Praha: OKTAN PRINT, 2019. С. 56-83.